۶ آزمون	عربی، زبان قرآن (۲)	رشته: ریاضی فیزیک ـ علوم تجربی	خیلی سبز!
	◀ درس ۶ ▶	مـدت آزمـون: ۸۰ دقیقه	

ردیف		نمره
۱	تَرجِمِ الكَلِماتِ الَّتي تَحتَها خَطٌّ: الف) كانَت شيمل مُعجَبَةً بِإيران. ب) ﴿اَللّهُ الصَّمَدُ﴾ ج) مَدَّت شيمل جُسورَ الصَّداقةِ. د) بَدأت المُحاضَرةُ.	۱
۲	عَيِّنِ المُتضادّ لِكلمة الف) «ماتَ» و المُترادف لِكلمة ب) «أَرسَلَ» في العبارتَينِ التّاليتَين: بَعَثَ اللّهُ النَّبيَّ لِيَهْديَ النّاسَ. ـ وُلِدَتْ في «أَلْمانيا».	۰/۵
۳	عَيِّنِ الكَلِمَةَ الغريبةَ: الف) ☐ الرُّمّان ☐ العُدوان ☐ التُّفّاح ☐ العِنَب ب) ☐ اَلكِبَر ☐ اَلطُّفولَة ☐ اَلسَّنَة ☐ اَلصِّغَر	۰/۵
۴	أُكتُبِ المُفردَ أو الجمعَ لِما تَحتَه خَطٌّ: الف) اَلنّاسُ نيامٌ فَإذا ماتُوا انْتَبَهوا. ب) اَلْإنسانُ بِكُلِّ لِسانٍ إنسانٌ.	۰/۵
۵	تَرجِمِ الآيتَينِ و العِباراتِ التّاليَةَ: *توی ترجمه، به سافتار و صیغهٔ فعل‌ها دقت کن.* الف) ﴿أَ وَ لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشاءُ﴾ (۰/۷۵) ب) ﴿إِنَّ اللّهَ لا يُغَيِّرُ ما بِقَوْمٍ حَتّى يُغَيِّرُوا ما بِأَنْفُسِهِم﴾ (۰/۵) ج) هٰذَا الْعَمَلُ رَفَعَ شَأنَها في جامِعاتِ الدُّوَلِ الْإسلاميَّةِ. (۰/۵) د) كانَتْ شيمل تُلْقي مُحاضَراتٍ بِاللُّغَةِ الْفارِسيَّةِ في جامِعات إيران. (۰/۵) ه) شُكِّلَ فَريقٌ لِلْحِوارِ الدّينيِّ وَ الثَّقافيِّ يَكُونُ هَدَفُهُ الْأَعلىٰ «الِاتِّحادَ بَينَ الْحَضاراتِ». (۰/۷۵) و) حَصَلَتْ شيمل عَلىٰ شَهادَةِ الدُّكتوراه و هيَ فِي التّاسِعَةَ عَشْرَةَ مِن عُمرِها. (۰/۷۵) ز) أَمَرَني رَبّي بِمُداراةِ النّاسِ كَما أَمَرَني بِأَداءِ الْفَرائِضِ. (۰/۵) ح) لِنَستَمِعْ إِلَى الْكَلامِ الحَقِّ. (۰/۲۵)	۴/۵
۶	اِنتَخِبِ التَّرجَمةَ الصّحيحةَ: الف) ﴿عَلَى اللّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ۱) مؤمنان فقط به خدا توکّل می‌کنند. ۲) مؤمنان تنها باید بر خدا توکّل کنند. ب) لا يَحْزَنْ أَحَدٌ إِنَّ اللّهَ مَعَهُ: ۱) کسی نباید اندوهگین شود، زیرا خدا با اوست. ۲) کسی که خدا همراه اوست اندوهگین نمی‌شود.	۰/۵
۷	كَمِّلِ الفَراغاتِ فِي التَّرجَمَةِ الفارِسيَّةِ: الف) دَرَّسَتْ كَذٰلِكَ ما يُقارِبُ خَمسَةً وَ عِشْرينَ عاماً في جامِعةِ هارفارد. همچنین ..... سال در دانشگاه هاروارد ..... . ب) الدَّهْرُ يَومانِ؛ يَوْمٌ لَكَ وَ يَوْمٌ عَلَيكَ. ..... دو روز است روزی ..... و روزی	۱/۵
۸	تَرجِمِ الأفعالَ الَّتي تَحتَها خَطٌّ: *در ترجمهٔ فعل علاوه بر معنای واژگان، به نوع و سافتار و صیغه‌اش توجّه کن.* ۱) نَقرَأُ الْأَدعيَةَ كُلَّ صباحٍ. ۲) أَوْصَتْ شيمِل زُمَلاءَها. ۳) هيَ كانَتْ تُحِبُّ الْعَيشَ فِي الشَّرقِ. ۴) قَد تَعَلَّمْتُ لُغاتٍ كَثيرَةً.	۱
۹	عَيِّنْ نَوعَ الأفعالِ في العباراتِ: الف) ماضي ب) مضارع ج) امر د) نهي هيَ تُعَدُّ مِن أَشهَرِ الْمُستَشرِقينَ. ـ بَدَؤُوا بِدِراسَةِ اللُّغَةِ الْعَرَبيَّةِ. ـ لا تَظْلِما الفُقَراء. ـ اِسمَعي الْكَلامَ الْحَقَّ.	۱
۱۰	تَرجِمِ الأَفعالَ الّتي تَحتَها خَطٌّ: الف) أحسَنَ: نیکی کرد ۱) لَم يُحسِنِ البَخيلُ إلى رَجلٍ فقيرٍ. ..... ۲) لِنُحسِن إلَى الفُقَراءِ. ..... ب) تَكَلَّمَ: سخن گفت ۱) لا تَتَكَلَّموا مَعَ الكَذّابِ: ..... ۲) لا يَتَكَلَّمِ الطُّلّابُ عِندَ تَدريسِ المُعَلِّمِ.	۱

۱۱	اِنتَخِبِ التَّرجَمَةَ الصَّحيحَةَ لِلأفعالِ الّتي تَحتَها خَطٌّ: الف) أَحسِنْ كَما تُحِبُّ أَنْ يُحْسَنَ إلَيكَ. ۱) نیکی می‌شود ۲) تا نیکی کند ۳) که نیکی شود ب) عَلَيكَ بِالْمُحاوَلَةِ، وَ لا تَيْأَسْ في حَياتِكَ. ۱) که ناامید شوی ۲) ناامید نشو ۳) ناامید نمی‌شوی ج) لِتُرسِلْ إدارةُ البَريد الرّسالةَ إلَى المُستَلِمينَ. ۱) تا بفرستد ۲) برای این‌که می‌فرستد ۳) باید بفرستد د) لا يُشَكِّلْ فَريقٌ لِهذا الأمر. ۱) نباید تشکیل شود ۲) تشکیل نمی‌شود ۳) نباید تشکیل دهد	۱
۱۲	عَيِّنِ الكَلِمَةَ الغريبةَ حَسَبَ قَواعِدِ الفعلِ: الف) ۱) لا يَكتُبنَ ۲) لا تَذهبْ ۳) لا تَنجحينَ ۴) لا يُساعدا ب) ۱) لِنَرجِعْ ۲) لِيَسمَعْ ۳) لِيَعلمَ ۴) لِأُسافِرْ	۰/۵
۱۳	اِنتَخِبِ الجَوابَ الصَّحيحَ: الف) نَحنُ ..... في السَّنَةِ القادِمَةِ. (لَمْ نُسافِرْ ـ لَنْ نُسافِرَ ـ لِكَي نُسافِرَ) ب) ..... اللّاعِبونَ إلَى المَلْعَبِ أَمسِ. (لَنْ يَرْجِعَ ـ لِيَرجِعْ ـ لَمْ يَرْجِعْ) ج) هيَ أَوصَتْ ..... هٰذَا الْحَديثُ عَلىٰ قَبرِها. (أَنْ يُكتَبَ ـ لا يُكْتَبُ ـ لَمْ يُكْتَبْ) د) بُعِثَ النَّبيُّ ..... النّاسَ. (لِيُرشِدَ ـ لِيُرشِدَ ـ لا يُرشِدُ) ه) سافَرَت شيمل إلى إيران ..... اللُّغَةَ الْفارسيَّةَ. (حَتّى تَتَعلَّمَ ـ لَمْ تَتَعَلَّمْ ـ لِتَتَعَلَّمَ) و) ..... عَلىٰ شَهادَةِ الدُّكتوراه فِي الْفَلْسَفَةِ في العامِ التّالي. (لَمْ أَحصُلْ ـ لِكَي أَحصُلَ ـ لِأَحصُلْ)	۱/۵
۱۴	عَيِّنِ المَحلَّ الإعرابيَّ لِلكَلماتِ الّتي تَحتَها خطّ: *جواست به نوع جمله (اسمیه یا فعلیه) باشه.* الف) شيمِل تَعَلَّمَتِ اللُّغَةَ التُّركيَّةَ وَ دَرَّسَتْ في جامِعَةِ أَنقَرَة. ب) أَشارَتْ شيمِل في إحْدىٰ مُقابَلاتِها إلَى الْأَدعيَةِ الْإسلاميَّةِ.	۱/۵
۱۵	ضَعْ فِي الفراغِ كلمةً مُناسبةً: «كلمتانِ زائدتانِ» اَلزَّميلُ ـ المُقابَلَة ـ اَلحَضارَة ـ المُستَشرِق ـ اَلثَّقافَة ـ المُحاضَرة الف) ..... هيَ مُحادَثة بَينَ شَخصَينِ بِأسلوبِ السُّؤالِ و الجَوابِ. ب) ..... هي مَظاهِرُ التَّقَدُّمِ في مَيادينِ العِلمِ وَ الصِّناعَةِ وَ الأَدَبِ. ج) ..... هُوَ الشَّخصُ الَّذي يَعْمَلُ مَعَكَ. د) ..... مُفَكِّرٌ غَربيٌّ يَبحَثُ عَن الثَّقافَةِ الشَّرقيَّةِ.	۱
۱۶	عَيِّنِ البَيتَ الفارسيَّ الَّذي يَرتَبِطُ بِالحَديثِ فِي المَعنىٰ: ۱) عَداوَةُ الْعاقِلِ خَيْرٌ مِنْ صَداقَةِ الْجاهِلِ. ۲) الدَّهْرُ يَومانِ: يَومٌ لَكَ وَ يَومٌ عَلَيكَ. الف) روزگار است آن که گه عزت دهد گه خوار دارد / چرخ بازیگر از این بازیچه‌ها بسیار دارد ب) آسایش دو گیتی تفسیر این دو حرف است / با دوستان مروت، با دشمنان مدارا ج) دشمن دانا که غم جان بود / بهتر از آن دوست که نادان بود	۰/۵
۱۷	عَيِّنِ الصَّحيحَ وَ غَيرَ الصَّحيحِ حَسَبَ الواقِعِ: الف) اَلشَّعْبُ الْباكِستانيّ يَتَكَلَّمُ بِاللُّغَةِ الإنجليزيّةِ. ب) اَلثَّقافَةُ هيَ الْقِيَمُ الْمُشتَرَكَةُ بَينَ جَماعَةٍ مِنَ النّاسِ.	۰/۵
۱۸	اِقرَأ النَّصَّ ثُمَّ أجِب عَنِ الأسئلة: «وُلِدَ إيزوتسو في عائلةٍ غَنيَّةٍ. كان والِدُه تاجِراً. بَدَأَ دِراسته الجامعيّة في فَرعِ (رشته) الاقتصاد ولكنّ اهتمامَه باللُّغة و الأدب سَبّب الحصول على شهادَة الدُّكتوراه في اللُّغويّات (زبان‌شناسی). كانَ إيزوتسو يَعرِفُ أَكثَر مِن ثَلاثينَ لُغَةً. كانَ عُمرُه عِشرينَ عاماً حينَ بَدَأَ بِدِراسَةِ اللُّغَةِ العَرَبيَّة. و هوَ أَوّلُ مَنْ تَرجَمَ القُرآنَ إلَى اللُّغَةِ اليابانيَّةِ.» الف) هَل تَرجَمَ أَحَدٌ القُرآنَ إلَى اللُّغَةِ اليابانيَّةِ قَبلَ إيزوتسو؟ ب) ما هي مِهنَةُ والِدِ إيزوتسو؟ ج) في أَيِّ فَرعٍ كانَ يَدرُسُ إيزوتسو قَبلَ عِلمِ اللُّغويّات؟ د) بدأ إيزوتسو تَعَلُّم اللّغة العربيّة وَ هُوَ فِي ..... مِن عُمرِهِ. ۱) الثّلاثينَ ۲) العِشرينَ	۱
۱۹	أجِبْ عَنِ السُّؤالَين: الف) لِمَن هذَا القلمُ؟ ب) مَتى تَذهَبُ إلَى المَلعَب؟	۰/۵
	«تَوفيقك أمَلي»	۲۰

آزمون شمارهٔ ۶ (درس ششم)

۱ الف) شیفته (۰/۲۵) ب) بی‌نیاز (۰/۲۵)
ج) کشید، گسترش داد (۰/۲۵) (فعل ماضی، مفرد مؤنّث غایب) د) سخنرانی (۰/۲۵)

۲ الف) ماتَ ≠ وُلِدَتْ (۰/۲۵) (مُرد ≠ زاده شد) ب) أَرسَلَ = بَعَثَ (۰/۲۵) (فرستاد)

۳ الف) **العُدوان**: دشمنی (۰/۲۵)؛ سایر اسم‌ها، میوه هستند: (**اَلرُّمّان**: انار ـ **التُّفّاح**: سیب ـ **العِنَب**: انگور)
ب) **اَلسَّنَة**: سال (۰/۲۵)؛ سایر اسم‌ها مراحل سنّی هستند: (**اَلکِبَر**: بزرگسالی ـ **اَلطُّفولَة**: کودکی ـ **اَلصِّغَر**: خردسالی)

۴ الف) **نائِم** (۰/۲۵) (خفته، خوابیده) ب) **أَلسِنَة** (۰/۲۵) (زبان‌ها)

۵ الف) آیا ندانسته‌اند (۰/۲۵) که خدا روزی را برای هر کس بخواهد، (۰/۲۵) می‌گسترانَد؟ (۰/۲۵)
ب) بی‌گمان خداوند سرنوشت قومی را تغییر نمی‌دهد (۰/۲۵) تا آن‌چه در خودشان است را تغییر دهند. (۰/۲۵)
ج) این کار جایگاه و مقامش را (۰/۲۵) در دانشگاه‌های کشورهای اسلامی بالا برد. (۰/۲۵)
د) شیمل در دانشگاه‌های ایران به زبان فارسی (۰/۲۵) سخنرانی می‌کرد. (۰/۲۵)
ه) تیمی برای گفت‌وگوی دینی و فرهنگی (۰/۲۵) تشکیل شد (۰/۲۵) که هدف والایش «اتحاد بین تمدن‌ها» می‌باشد. (۰/۲۵)
و) شیمل به مدرک دکترا (۰/۲۵) دست یافت (۰/۲۵) در حالی که نوزده ساله بود. (۰/۲۵)
ز) پروردگارم مرا به مدارای با مردم دستور داد (۰/۲۵) همان‌گونه که مرا به انجام واجبات دینی دستور داده است. (۰/۲۵)
ح) باید به سخن حق گوش فرادهیم. (۰/۲۵)

نکته
- «لَمْ» بر سر فعل مضارع [مانند «لَمْ یَعْلَمُوا»] به صورت ماضی سادهٔ منفی یا نقلی منفی «ندانستند، ندانسته‌اند» ترجمه می‌شود.
- «حَتّی» بر سر فعل مضارع [مانند «حَتّی یُغَیِّروا»] به صورت مضارع التزامی «تا تغییر دهند» ترجمه می‌شود.
- «کانَ» بر سر فعل مضارع [مانند «کانَ یَکتُبُ»] به صورت ماضی استمراری «می‌نوشت» ترجمه می‌شود.
- ماضی مجهول [مانند «شُکِّلَ»] با فعل کمکی «شدم، شدی، شد، ...» ترجمه می‌شود.
- در فعل متعدّی [مانند «أَمَرَ»] که میان فعل و ضمیر «ي»، نون وقایه «ن» آمده، به این معناست که ضمیر «ي» مفعول است.
أَمَرَني (أَمَرَ + ن + ي): مرا دستور داد.
- «لِـ» امر بر سر فعل مضارع [مانند «لِنَستَمِعْ»] به صورت «باید» بر سر مضارع التزامی «باید گوش فرا دهیم» ترجمه می‌شود.

۶ الف) گزینهٔ «۲» (۰/۲۵)؛ «**لِیَتَوَکَّلْ**» («لِـ» امر + مضارع غایب)» امر غایب معادل «باید + مضارع التزامی» است.
ب) گزینهٔ «۱» (۰/۲۵)؛ «**لا یَحْزَنْ**» («لا»ی نهی + مضارع غایب) نهی غایب معادل «نباید + مضارع التزامی» است.

۷ الف) نزدیک به (۰/۲۵) (**ما یُقارِبُ**) ـ بیست و پنج (۰/۲۵) (**خَمسَةً وَ عِشرینَ**) ـ درس داد (۰/۲۵) (**دَرَّسَت**)
ب) روزگار (۰/۲۵) (**اَلدَّهْرُ**) ـ به سودِ تو (۰/۲۵) (**لَکَ**) ـ به زیانِ تو (۰/۲۵) (**عَلَیکَ**)

۸ ۱) می‌خوانیم (۰/۲۵) (**نَقرَأُ**؛ مضارع اخباری، صیغهٔ متکلّم مع‌الغیر)
۲) سفارش کرد (۰/۲۵) (**أَوْصَتْ**؛ ماضی، مفرد مؤنّث غایب)
۳) دوست می‌داشت (۰/۲۵) (**کانَتْ تُحِبُّ**؛ ماضی استمراری، مفرد مؤنّث غایب)
۴) یاد گرفته‌ام (۰/۲۵) (**قَد تَعَلَّمْتُ**؛ ماضی نقلی، صیغهٔ متکلّم وحده)

۹ الف) ماضی: **بَدَؤُوا** (۰/۲۵) (: شروع کردند) ب) مضارع: **تُعَدُّ** (۰/۲۵) (: شمرده می‌شود، به شمار آورده می‌شود) ج) امر: **اِسمَعي** (۰/۲۵) (: بشنو) د) نهی: **لا تَظْلِما** (۰/۲۵) (: ستم نکنید)

۱۰ الف) ۱) نیکی نکرد، نیکی نکرده است (۰/۲۵) (**لَم** + مضارع = ماضی سادهٔ منفی یا نقلی منفی، صیغهٔ مفرد مذکّر غایب)
۲) باید نیکی کنیم (۰/۲۵) («**لِـ**» امر + مضارع = باید + مضارع التزامی، صیغهٔ متکلّم مع‌الغیر)
ب) ۱) سخن نگویید (۰/۲۵) («لا»ی نهی + مضارع مخاطب = امر منفی، صیغهٔ جمع مذکّر مخاطب)
۲) نباید سخن بگویند (۰/۲۵) («لا»ی نهی + مضارع غایب = باید + مضارع التزامی، صیغهٔ مفرد مذکّر غایب با فاعل جمع)

۱۱ الف) گزینهٔ «۳» (۰/۲۵)؛ أَنْ + فعل مضارع مجهول = که + مضارع التزامی مجهول
ب) گزینهٔ «۲» (۰/۲۵)؛ لا[ی نهی] + فعل مضارع مخاطب = امر منفی
ج) گزینهٔ «۳» (۰/۲۵)؛ لِـ (امر) + فعل مضارع غایب = باید + مضارع التزامی
د) گزینهٔ «۱» (۰/۲۵)؛ لا[ی نهی] + فعل مضارع غایب = نباید + مضارع التزامی

۱۲ الف) گزینهٔ «۴» (۰/۲۵)؛ «لا» در «لا یُساعدا» «لا»ی نهی و فعل نیز فعل نهی و مجزوم به حذف «ن» است. «لا» در سایر گزینه‌ها «لا»ی نفی و فعل‌ها، فعل نفی هستند:
«لا یَکتُبْنَ: نمی‌نویسند ـ لا تَذهَبْ: نمی‌دانی، نمی‌داند ـ لا تَنجَحینَ: موفّق نمی‌شوی ـ لا یُساعِدا: نباید کمک کنند»

نکته
فعل مضارع صیغهٔ جمع مؤنّث غایب [مانندِ «لا یَکتُبْنَ»] می‌تواند نفی یا نهی باشد، اما در این‌جا با توجّه به فعل‌های دیگر، نفی محسوب می‌شود.

ب) گزینهٔ «۳» (۰/۲۵)؛ «لِـ» در «**لِیَعلَمَ**» لام ناصبه و فعل نیز مضارع منصوب به فتحه (ـَ) است، و «لِـ» سایر گزینه‌ها لام جازمه و فعل‌ها، مضارع مجزوم ساکن (ـْ) هستند: «**لِنَرجِعْ**: باید برگردیم ـ **لِیَسمَعْ**: باید بشنود ـ **لِیَعلَمْ**: تا بداند ـ **لِأُسافِرْ**: باید سفر کنم»

۱۳ الف) **لَنْ نُسافِرَ** (۰/۲۵)؛ به خاطر «**السَّنَةِ القادِمَةِ**: سال آینده» فعل مستقبل می‌آید. «ما در سال آینده سفر خواهیم کرد.»
ب) **لَمْ یَرْجِعْ**؛ به خاطر «**أَمسِ**: دیروز» فعل گذشته می‌آید. «بازیکنان دیروز به ورزشگاه برنگشتند.»
ج) **أَنْ یُکْتَبَ** (۰/۲۵)؛ چون وسط جمله و بعد از فعل دیگری آمده با حرف ربط «أَنْ: که» می‌آید. «او سفارش کرد که روی قبرش این حدیث نوشته شود.»
د) **لِیُرشِدَ** (۰/۲۵)؛ چون وسط جمله و بعد از فعل دیگری آمده با لام تعلیل «لِـ: تا» می‌آید. «پیامبر فرستاده شد تا مردم را راهنمایی کند.»
ه) **حَتّی تَتَعلَّمَ** (۰/۲۵)؛ چون وسط جمله و بعد از فعل دیگری آمده با حرف «حَتّی: تا» می‌آید. «شیمل به ایران سفر کرد تا زبان فارسی را یاد بگیرد.»
و) **لِأَحصُلْ** (۰/۲۵)؛ چون اوّل جمله آمده و به خاطر «**العامِ التّالي**: سال آینده» فعل امر متکلّم، مناسب جای خالی است. «باید مدرک دکترای فلسفه را در سال آینده به دست آورم.»

۱۴ الف) **شیمل**: مبتدا (۰/۲۵) ـ **اللُّغَةَ**: مفعول (۰/۲۵) ـ **جامِعَةِ**: مجرور به حرف جرّ (۰/۲۵)
ب) **شیمل**: فاعل (۰/۲۵) ـ **مُقابَلاتِ**: مضافٌ‌إلیه (۰/۲۵) ـ **الإسلامیَّةِ**: صفت (۰/۲۵)

نکته
- فاعل با علامت «ـُـٌ، انِ، ونَ» بعد از فعل معلوم می‌آید، و گاهی بعد از فاعل، مفعول با علامت «ـَـً، ین، اتِ، اتٍ» می‌آید.
- اگر شروع جمله با اسم/ ضمیر/ اسم اشاره باشد خودشان مبتدا می‌شوند و بعدشان خبر به شکل اسم با علامت «ـُـٌ، انِ، ونَ» یا جمله (فعل) یا جار و مجرور می‌آید.
- اگر دو اسم با هم تلفّظ شوند، و دومی از نظر تعداد و جنس، داشتن «اَل» یا «تنوین ـٍـً» و علامت آخر شبیه اولی باشد ترکیب وصفی است و دومی صفت است و اگر دوّمی شبیه اوّلی نباشد، ترکیب اضافی است و دومی مضافٌ‌إلیه است.

التّلمیذُ النّاجِحُ: دانش‌آموزِ موفّق ـ **مَجلّةٌ نافِعَةٌ**: مجلّه‌ای سودمند
(التّلمیذُ: موصوف، النّاجِحُ: صفت ـ مَجلّةٌ: موصوف، نافِعَةٌ: صفت)
مُدیرُ المَدرَسَةِ: مدیرِ مدرسه
(مُدیرُ: مضاف، المَدرَسَةِ: مضافٌ‌إلیه)

۱۵ الف) **اَلمُقابَلَةُ** (۰/۲۵)؛ «مصاحبه همان گفت‌وگوی دو شخص به روش پرسش و پاسخ است.»
ب) **اَلحَضارَةُ** (۰/۲۵)؛ «تمدّن همان پیشرفت در زمینه‌های دانش و صنعت و ادبیات است.»
ج) **اَلزَّمیلُ** (۰/۲۵)؛ «همکار همان کسی است که با تو کار می‌کند.»
د) **المُستَشرِقُ** (۰/۲۵)؛ «خاورشناس، اندیشمندی غربی است که دربارهٔ فرهنگ شرقی تحقیق می‌کند.»

دو کلمهٔ «**المُحاضَرَة**: سخنرانی» و «**اَلثَّقافَةُ**: فرهنگ» اضافه هستند.

۱۶ ۱) ج (۰/۲۵)؛ ترجمهٔ حدیث: «دشمنی عاقل بهتر از دوستی نادان است.»

۲) الف (۰/۲۵)؛ ترجمهٔ حدیث: «روزگار دو روز است؛ روزی به سودِ تو و روزی به زیانِ تو.»

۱۷ الف) نادرست (۰/۲۵)؛ «ملت پاکستان به زبان انگلیسی سخن می‌گویند.»

ب) درست (۰/۲۵)؛ «فرهنگ همان ارزش‌های مشترک میان گروهی از مردم است.»

۱۸

ترجمه متن: ایزوتسو در خانواده‌ای ثروتمند به دنیا آمد. پدرش تاجر بود. او تحصیلات دانشگاهی خود را در رشتهٔ اقتصاد آغاز کرد اما توجّه او به زبان و ادبیات سبب شد که او مدرک دکتری را در زبان‌شناسی بگیرد. ایزوتسو بیشتر از سی زبان می‌دانست. وقتی شروع به تحصیل زبان عربی کرد بیست سالش بود. و او اولین کسی است که قرآن را به زبان ژاپنی ترجمه کرد.

الف) **لا؛ لَقَد كانَ أَوّلَ مَن** ... (۰/۲۵).«آیا کسی پیش از ایزوتسو قرآن را به زبان ژاپنی ترجمه کرده است؟ نه؛ قطعاً او اوّلین کسی بود که ... .»

ب) **كان والِدُه تاجِراً** (۰/۲۵). «شغل پدر ایزوتسو چه بود؟ پدرش تاجر بود.»

ج) **في فَرعِ الاِقتصاد** (۰/۲۵). «ایزوتسو قبل از زبانشناسی در چه رشته‌ای درس می‌خواند؟ در رشتهٔ اقتصاد.»

د) گزینهٔ «۲» (۰/۲۵)؛ ایزوتسو شروع به یادگیری زبان عربی کرد در حالی که ..... سالش بود. ○ ۱) **الثّلاثينَ** (سی) ✓ ۲) **العِشرينَ** (بیست)

۱۹ الف) **إنّهُ لي./ لِصَديقي.** (۰/۲۵) «این قلم مالِ کیست؟ آن برای من است./ برای دوستم است./ ...»

ب) **صَباحاً/ مَساءً/ غَداً/ في السّاعةِ الثّامِنَة صَباحاً./ في السّاعة الخامِسةِ مَساءً./** ... (۰/۲۵) «چه‌وقت (کی) به ورزشگاه می‌روی؟ صبح/ عصر/ در ساعت هشت صبح./ در ساعت پنج عصر.»